

Månadens porträtt

Berit Pettersson

Att vara cancerberörd kan betyda många olika saker, som att till exempel vara förälder till ett vuxet barn med cancer. Sedan Berit Petterssons dotter Lisa, 54 år, fick bröstcancer i våras har hon stått vid hennes sida.

– Man ska finnas till, inte tränga sig på – och framför allt lyssna. Men för att orka vara stark är det viktigt att inte glömma bort sig själv, säger Berit, som i september tog en uppskattad fika på Kraftens hus tillsammans med Lisa.

Berit Pettersson, som fyller 81 år i december och bor norr om Stockholm, är en glad och mycket aktiv pensionär. Men när dottern Lisa upptäckte en knöl i bröstet i maj i år förändrades också Berits vardag.

– Vi står varandra väldigt nära och för mig var det självklart att stötta henne så mycket som möjligt. Jag har bland annat fått följa med på läkarbesök vilket har varit positivt och tryggt för oss båda. Jag har blivit mycket väl bemött och kunnat ställa egna frågor. Det är bra med flera öron när man träffar doktorn, konstaterar hon.

Under Lisas sjukdomstid har Berit lärt sig mycket – och lite hjälp om hur hon bör bete sig fick hon av en kurator som hon besökte för att få råd.

– Jag har framför allt lärt mig att man ska lyssna. Det är den som är sjuk som ska prata, och det är den sjukes behov som är viktigast. I början duttade jag nog ganska mycket med Lisa, på mammors vis, tills hon tydligt förklarade att hon faktiskt inte är ett barn längre utan en fullt vuxen och självständig kvinna.

– Hon vet att jag finns där när hon vill – och behöver. Jag klampar inte på.

Som förälder har man självklart egna starka känslor – sorg, oro – när ett barn, oavsett ålder, insjuknar i cancer. Berit bestämde sig tidigt för att hon kunde få vara ledsen när hon var ensam.

– Jag är väldigt optimistiskt lagd och Lisa är en mycket stark person som har klarat av allt mycket bra hittills. Men vi håller nog båda masken lite inför varandra när vi är tillsammans och fokuserar på att göra trevliga saker ihop, som att gå i skogen till exempel.

Något av det viktigaste Berit fick lära sig hos kuratorn är att fortsätta att bry sig om sig själv. Att inte ge upp sitt eget liv.

– Jag har ett mycket bra liv, med ett stort socialt nätverk. Om jag ska kunna stötta Lisa måste jag behålla min styrka, lite som det där med syrgasmasken på flygplan – att man måste sätta på sig masken själv först för att kunna hjälpa någon annan.

Att de skulle besöka Kraftens hus tillsammans var Lisas idé.

– Det var personalen på sjukhuset som berättade för henne om Kraftens hus, och att alla cancerberörda, även anhöriga, är välkomna dit, säger Berit, som tyckte att det var en mycket positiv upplevelse för båda att delta i en Drop in-fika.

– Atmosfären här är så öppen och inbjudande, helt utan krav, säger Berit och berättar att Lisa redan har deltagit i flera av de aktiviteter som erbjuds.

– Jag kommer också att återvända för fler besök och ta med mig lite tyg nästa gång, de behövde det för att kunna sy vissa saker.

Av Evelyn Pesikan